

АНАЛІЗ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Домащенко М.Д., к.е.н., Бачал О.О., студентка
Сумський державний університет (м. Суми, Україна)

У сучасних умовах формування конкурентоспроможних національних економік, важливу роль відіграє зовнішньоекономічна діяльність машинобудівних підприємств, яка на даний момент носить стихійний характер, не відзначається стабільністю та логічною впорядкованістю, що значно послаблює їх конкурентні переваги на міжнародних ринках. Основним напрямом усунення вказаних вище негативів має стати формування стратегії розвитку зовнішньоекономічної діяльності, що дасть змогу машинобудівним підприємствам адекватно реагувати на коливання ринкової кон'юнктури і максимально ефективно використовувати існуючі резерви розширення власної ніші на ринку.

Проблеми розвитку підприємств за умов зростаючої відкритості економіки досить широко розглядаються в сучасній економічній літературі такими науковцями як І. Ансофф, А. Гальчинський, В. Гесць, Б. Карлоф, Є. Крикавський, І. Багрова, Л. Батченко, В. Власюк, В. Гриньова, А. Градов, М. Дідківський, О. Кіреєв та інші.

Однак, на сучасному етапі є проблеми не достатнього обґрунтування теоретико-прикладних засади формування стратегій розвитку зовнішньоекономічної діяльності машинобудівних підприємств, методика аналізування не забезпечує належного рівня формалізації експортно-імпорتنих операцій, не розробленою залишається система прийняття оптимізаційних рішень, яка б враховувала нові технологічні виклики глобальної економіки.[2]

Основою для формування ефективного організаційно-економічного механізму управління зовнішньоекономічною діяльністю підприємств є усвідомлення наступної системи ринкових процесів:

– забезпечення якості продукції й ефективність управління вітчизняним підприємством повинно відповідати міжнародним стандартам й загальноприйнятій міжнародній практиці;

– для забезпечення ефективної роботи підприємству необхідно займатися зовнішньоекономічною діяльністю на регулярній основі для того, щоб не втрачати вже досягнутих успіхів у цій діяльності та високої якості продукції на рівні світових стандартів;

– зовнішньоекономічна діяльність вимагає від керівників підприємств концентрувати свої ресурси, ставити конкретні й практично досяжні цілі (досягнення певної якості продукції, захоплення певної частки світового ринку, співробітництво з конкретними закордонними партнерами тощо);

– у порівнянні з роботою на внутрішньому ринку зовнішньоекономічна діяльність вимагає більших організаційно-комерційних витрат, але й приносить більше доходів, вигоди та валютної виручки[1].

Управління економічною безпекою зовнішньоекономічної діяльності машинобудівних підприємств в умовах кризи має бути спрямоване на збільшення надходження фінансових ресурсів та зменшення поточних витрат на зростання обсягів реалізації продукції. Увагу слід приділити розвитку наукоємних та високотехнологічних виробництв. Це призведе до зниження матеріалоемності продукції, до покращення якості та виходу виробництва на новий рівень, що дозволить зайняти нові ніші на світовому ринку. Для успішного розвитку машинобудування в Україні необхідно підтримувати конкурентоспроможність продукції на світовому ринку. Для цього необхідно забезпечити високу якість продукції, її надійність та довговічність, що потребує великих інвестиційних вливань у наукове забезпечення та оновлення технологічного парку виробництва [3].

Управління економічною безпекою зовнішньоекономічної діяльності підприємств машинобудування не лише пришвидшить вихід із кризи за рахунок збільшення обсягів збуту на зовнішніх ринках, але і дасть змогу посісти гідні конкурентні позиції за межами держави та підвищити імідж України серед світової економічної спільноти. Управління економічною безпекою зовнішньоекономічної діяльності підприємства необхідно здійснювати в межах національної зовнішньоекономічної політики шляхом розроблення стратегій та заходів управління, адже співпраця з державними інституціями інших країн світу забезпечить участь держави в міжнародних організаціях та об'єднаннях, що уможливить підвищення ефективності діяльності підприємства.

1. Машталір Я.П. Механізм управління зовнішньоекономічною діяльністю машинобудівного підприємства/ Я.П. Мешталір. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://lawdiss.org.ua/2011-01-15-11-45-49.html?page=shop.product_details&flypage=flypage.tpl&product_id=1093008&category_id=9080004.

2. Фатенок-Ткачук А.О.Формування стратегії розвитку зовнішньоекономічної діяльності машинобудівних підприємств/ А.О. Фатенок-Ткачу. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://ena.lp.edu.ua:8080/handle/ntb/3134>.

3. Дзюба М.І. Аналіз стану машинобудівних підприємств України на зовнішніх та внутрішніх ринках/М.І. Дзюба.– [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://mev-hnu.at.ua/load/2-1-0-91>.

Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О. Ф. (м. Суми, 24–26 квітня 2013 р.) : у 4 т. / за заг. ред. О. В. Прокопенко. – Суми : Сумський державний університет, 2013. – Т. 1. – С. 84-85.